

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EURONEST PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾

par ciešāku partnerattiecību veidošanu starp ES un Austrumeiropas partnervalstīm, izmantojot Eiropas kaimiņattiecību instrumentu 2014.–2020. gadam

(2015/C 315/01)

EURONEST PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA,

- ņemot vērā 2011. gada 3. maija *Euronest* parlamentārās asamblejas dibināšanas aktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 28. un 29. novembrī Varšavā notikušajā Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2014. gada 12. marta rezolūciju par prioritāšu izvērtēšanu un noteikšanu ES attiecībām ar Austrumu partnerības valstīm ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2013. gada 20. marta kopīgo paziņojumu “Eiropas kaimiņattiecību politika: ceļā uz ciešāku partnerību”,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politiku, virzību uz spēcīgāku partnerību – Eiropas Parlamenta nostāja attiecībā uz 2012. gada progresa ziņojumiem ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas par Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu dimensijas pārskatīšanu, par Armēnijas Republiku, Azerbaidžānas Republiku, Baltkrievijas Republiku, Gruziju, Moldovas Republiku un Ukrainu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Armēnijas drošības politikas un ārlietu ministra *Edward Nalbandian* kopīgo paziņojumu, par kuru 2013. gada 29. novembrī panāka vienošanās Viļņā,
- A. tā kā Austrumu partnerība tika izveidota 2009. gadā kā kopīgs Eiropas Savienības un Austrumeiropas partnervalstu projekts ar mērķi paātrināt politisko asociāciju un veicināt ekonomisko integrāciju, pamatojoties uz kopīgām interesēm, saistībām, atbildību un līdzdalību;
- B. tā kā Austrumu partnerības valstis ir savstarpēji apņēmušās ievērot pamatvērtības, demokrātiju, cilvēktiesības, tiesiskumu, labu pārvaldību, kā arī tirgus ekonomikas un ilgtspējīgas attīstības principus;

⁽¹⁾ Pieņemta 2015. gada 17. martā Erevānā Armēnijā.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0229.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0567.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0446.

- C. tā kā Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksme, kas notika 2013. gada novembrī Viļņā, bija panākumiem bagāta, tajā tika noslēgti jauni nolīgumi un panākts progress, dibinot ciešākas attiecības, lai gan tās norisi aizēnoja dažu partnervalstu lēmums neparakstīt asociācijas nolīgumu ar ES, neraugoties uz sekmīgi pabeigtajām sarunām;
- D. tā kā toreizējā Ukrainas prezidenta lēmums Viļņas augstākā līmeņa sanāksmē izraisīja masu protestus Maidana laukumā, kam 2014. gadā sekoja valstij traģisku notikumu ķēde, proti, virkne demonstrāciju, kuru laikā februārī gāja bojā simtiem ukraiņu, Krievijas īstenotā prettiesiskā Krimas aneksija martā un kopš pavasara – jauna konflikta uzliesmojums un eskalācija Austrumukrainā ar Krievijas Federācijas tiešo militāro klātbūtni un atbalstu separātistiem, kas prasīja vairāk nekā 6 000 upuru;
- E. tā kā ES, no vienas puses, un Gruzija, Moldova un Ukraina, no otras puses, neraugoties uz Krievijas Federācijas tiešo politisko, ekonomisko un militāro spiedienu, ir parakstījušas un pēc tam ratificējušas divpusējus asociācijas nolīgumus, kas paredz izveidot arī padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu;
- F. tā kā ES un Baltkrievija ir sākušas sarunas par vīzu režīma atvieglošanas un atpakaļuzņemšanas nolīgumiem, kas atvieglos cilvēku kontaktus; tā kā ES un Baltkrievijas politiskā un ekonomiskā dialoga atsākšana būs atkarīga no visu atlikušo Baltkrievijas politisko ieslodzīto beznosacījumu atbrīvošanas un viņu politisko un pilsonisko tiesību pilnīgas rehabilitācijas;
- G. tā kā visās partnervalstīs, izņemot Baltkrieviju, ir novērojams separātisms un teritoriālie strīdi, kuros tieši iesaistīta Krievija vai kuros tai ir liela ietekme;
- H. tā kā Gruzijas un Moldovas teritorijā pastāv nelikumīgi separātistu režīmi; tā kā Krievija ir anektējusi Ukrainai piederošo Krimas pussalu un Ukrainas dienvidaustrumos turpinās separātistu un Kijevas oficiālo spēku sadursmes;
- I. tā kā piekļuve ES tirgum un Eirāzijas kaimiņvalstu, jo īpaši Krievijas, tirgum ir ļoti svarīga partnervalstīm un to ekonomikai; tā kā dažas partnervalstu rūpniecības nozares joprojām ir atkarīgas no ražošanas ķēdēm, kas mantotas no bijušās Padomju Savienības, tādējādi tās ir ekonomiski saistītas ar Krievijas Federāciju; tā kā nevajadzētu uzskatīt, ka Krievijas Federācijas, Kazahstānas un Baltkrievijas muitas savienības paplašināšana ar citām partnervalstīm un Eirāzijas Ekonomikas savienība konkurē ar Austrumu partnerības saimniecisko aspektu, kamēr partnervalstīm ļauts brīvi izvēlēties, kurai no organizācijām tās vēlas pievienoties; tā kā būtu jāpieliek pūles, lai uzlabotu sadarbību un panāktu abu ekonomikas zonu saderību, lai Austrumu partnerības valstis varētu pilnībā izmantot savu potenciālu;
- J. tā kā ES 2014. gada aprīlī un jūlijā ieviesa ierobežojošus pasākumus pret Krieviju un padarīja tos stingrākus 2014. gada septembrī, lai veicinātu pārmaiņas Krievijas avantūristiski agresīvajā kursā, tai pārkāpjot Ukrainas suverenitāti un teritoriālo integritāti un destabilizējot Ukrainas austrumu reģionu;
- K. tā kā 2014. gada augustā, reaģējot uz ES ierobežojošajiem pasākumiem un asociācijas nolīgumu parakstīšanu, Krievija pieņēma lēmumu noteikt embargo lauksaimniecības un pārtikas produktiem no ES, citām rietumvalstīm un dažām partnervalstīm;
- L. tā kā tieši 2014. gadā sākās jaunās programmu izpildes un finanšu shēmas darbība saistībā ar ES Eiropas kaimiņattiecību politikas un tās austrumu virziena īstenošanu, kas turpināsies līdz 2020. gadam,

Jaunas Austrumu partnerības perspektīvas 2014. –2020. gada laikposmā, kas izriet no pirmajiem sasniegumiem

1. uzsver, ka kopš Austrumu partnerības izveides 2009. gadā šajā jomā ir panākta virkne konkrētu un taustāmu panākumu, kas ir savstarpēji izdevīgi ES un partnervalstu sabiedrībai un ir atspoguļoti daudzos nolīgumos, kuri skar dažādus politiskās, ekonomiskās un kultūras sadarbības līmeņus, kam ir plašas uzlabojumu iespējas, ņemot vērā pietiekamu atbalstu no visām iesaistītajām pusēm;

2. atzinīgi vērtē to, ka Viļņas augstākā līmeņa sanāksmes dalībnieki atkārtoti apliecināja apņemšanos ievērot Austrumu partnerības principus, t. i., pirmām kārtām tiesiskumu, cilvēktiesību, pamatbrīvību ievērošanu un demokrātiju; uzsver, ka minētie principi ir jāievēro;
3. ir vienprātis ar Viļņas augstākā līmeņa sanāksmes dalībniekiem, ka katram partnerim ir brīvi jāsteno sava suverēnā izvēle attiecībā uz savu ieceru un mērķu īstenošanu tā attiecībās ar ES un Austrumu partnerības valstīm, pamatojoties uz diferenciācijas principu; šajā sakarā atgādina, ka Austrumu partnerība ir brīvprātīgs projekts, kurā ievēro tās dalībvalstu suverēno izvēli un stiprina savstarpējas attiecības, un ka tam jānāk par labu ne tikai minētajām valstīm, bet arī visai Eiropai, veicinot stabilitāti un labklājību;
4. atzinīgi vērtē jauno asociācijas nolīgumu parakstīšanu, kas paredz izveidot arī padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu starp ES un Ukrainu, Moldovu un Gruziju; prasa ES dalībvalstīm drīzumā ratificēt šos nolīgumus; uzsver, ka ir svarīgi īstenot visas nolīgumu daļas un īstenot vajadzīgās reformas visās attiecīgajās jomās, lai novērstu dempingu sociālajā un vides jomā; aicina visas puses turpināt reformas saskaņā ar asociācijas programmu un aicina Eiropas Komisiju un ES dalībvalstis sniegt atbalstu, lai palīdzētu tās īstenot; mudina ES dalībvalstis dalīties savā bagātajā pieredzē, kas gūta demokrātisku režīmu dibināšanā un reformu īstenošanā, balstoties uz pamatvērtībām un tiesiskumu, jo īpaši tās dalībvalstis, kurām ir gan ES integrācijas pieredze, gan ciešas saites ar partnervalstīm; aicina partnervalstu valdības, kas ir ratificējušas asociācijas nolīgumus, kuri paredz izveidot arī padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu ar ES, organizēt publiskas debātes un informācijas kampaņas, arī vietējā līmenī, tajās aktīvi iesaistot pilsoniskās sabiedrības organizācijas, tostarp valsts pilsoniskās sabiedrības foruma platformas, jo padziļinātai izpratnei par nolīgumu saturu un ietekmi ir ārkārtīgi liela nozīme, lai tos varētu sekmīgi īstenot;
5. nosoda Krievijas tiešo un netiešo militāro agresiju Austrumukrainā un prettiesisko Krimas aneksiju, reaģējot uz Ukrainas suverēno izvēli veidot tuvākas attiecības ar Eiropu; aicina Krievijas Federāciju ievērot starptautiski atzīto Ukrainas suverenitāti, atvilkt savus bruņotos spēkus, pārtraukt atbalstu separātistu spēkiem Austrumukrainā un ievērot daudzos starptautiskos, daudzpusējos un divpusējos līgumus, tostarp ANO Statūtus, Helsinku Nobeiguma aktu un 1994. gada Budapeštas memorandu, kas paredz rast diplomātiskus risinājumus visām krīzēm, kā arī izvairīties no jebkādas bruņotas agresijas un intervences citās valstīs; aicina Krieviju pārtraukt informācijas karu, kura mērķis ir kurināt naidu starp etniskajiem krieviem un ukraiņiem; pieprasa visām pusēm cieši sadarboties, lai palīdzētu izmeklēt MH17 reisa lidmašīnas notriekšanu, un uzsver, ka vainīgie jāsauc pie atbildības; turklāt pauž nosodījumu par Krievijas noteiktajiem tirdzniecības ierobežojumiem ES un vairākām partnervalstīm; atbalsta ES ierobežojošos pasākumus pret Krieviju un prasa tos saglabāt tik ilgi, kamēr Krievija nebūs izpildījusi Minskas vienošanās vai pieņēmusi konstruktīvu nostāju attiecībā uz miermīlīgu konflikta noregulējumu Austrumukrainā; nosoda Krievijas atzītās nelikumīgās, antikonstitucionālās un prettiesiskās vēlēšanas, kuras rīkotas separātistu kontrolētajā Doņeckas un Luhanskas apgabalā, kas apdraud Ukrainas nedalāmību un liek šķēršļus miera procesam; mudina Krievijas varas iestādes nekavējoties atbrīvot Nadju Savčenko, kuru pēc nolaupīšanas nelikumīgi tur apcietinājumā Krievijā;
6. nosoda Krievijas Federācijas un Abhāzijas alianses un stratēģiskās partnerības līguma parakstīšanu 2014. gada 24. novembrī, kā arī Krievijas nodomu 2015. gadā parakstīt līgumu par ciešāku attiecību veidošanu ar separātisko Chinvali reģionu; uzsver, ka šāda rīcība nopietni apdraud stabilitāti un drošību reģionā, rada nopietnus riskus, kas apdraud centienus normalizēt Gruzijas un Krievijas Federācijas attiecības, un grauj Ženēvas starptautisko apspriežu norisi; aicina Krievijas Federāciju ievērot starptautisko tiesību pamatprincipus un Gruzijas teritoriālo integritāti, kā arī pildīt Gruzijas un Krievijas 2008. gada vienošanos par pamieru;
7. uzsver, ka ES uzdevums ir skaidri noteikt, kādas nākotnes izredzes tā vēlas piedāvāt, reaģējot uz partnervalstu centieniem un Eiropas perspektīvu; pauž nožēlu par to, ka Krievija šos centienus un Austrumu partnerību līdz šim ir uzskatījusi tikai kā apdraudējumu tās ģeopolitiskajai ietekmes sfērai; norāda, ka muitas savienība un Eirāzijas Ekonomikas savienības līgums, kas stājās spēkā 2015. gada janvārī, paredz tādu ekonomisko integrāciju to dalībvalstu vidū, kura nav saderīga ar asociācijas nolīgumiem un to tirdzniecības komponentu (padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu); aicina Krievijas Federāciju atturēties no ekonomiskā spiediena un draudiem saistībā ar drošību un energoapgādi un ievērot kaimiņvalstu tiesības brīvi izvēlēties savu politisko un ekonomisko likteni; atkārtoti aicina Krievijas Federāciju panākt konfliktu miermīlīgu noregulējumu pie sarunu galda;

8. uzskata, ka muitas savienības un Eirāzijas Ekonomikas savienības izveidošana Eiropas Savienības ideālu iespaidā, kas stājās spēkā 2015. gada janvārī, var labvēlīgi ietekmēt tās dalībvalstis tikai tad, ja Krievijas Federācija pārstās pret tām izmantot ekonomisko spiedienu un draudus saistībā ar drošību un energoapgādi un ļaus kaimiņvalstīm brīvi izvēlēties savu politisko un ekonomisko likteni; norāda, ka jaunās struktūras nav saderīgas ar asociācijas nolīgumiem un padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu, un uzsver nepieciešamību nākotnē rast sadarbības un komunikācijas saskarpunktus, jo jebkurā gadījumā būs jānodrošina tirdzniecība un labas attiecības starp abu pušu valstīm;
9. apzinās EKI iespējas stimulēt ciešāku sadarbību ar valstīm, kuras vēl nav parakstījušas asociācijas nolīgumu ar ES, un aicina pielikt pūles, lai tās uzrunātu;
10. uzskata, ka Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē, kas notiks 2015. gada maijā Rīgā, vajadzētu panākt ciešāku Austrumu partnerību, stiprinot politiskās un ekonomiskās saites starp ES un partnervalstīm, kā arī padziļinot un uzlabojot divpusējas un daudzpusējas attiecības starp visām partnervalstīm; aicina ES un partnervalstis konsekventi saglabāt Austrumu partnerības sākotnējo redzējumu, vienlaikus cenšoties īstenot reformas, kas veicina pārmaiņas sabiedrībā un stiprina saites starp attiecīgajām tautām;
11. apzinās, ka politiskā asociācija, demokrātiskās reformas, cilvēktiesības un pamatbrīvības, publiskās institucionālās kapacitātes stiprināšana un tiesu iestāžu neatkarība, cīņa pret korupciju, energoapgādes drošības un cilvēku savstarpējo kontaktu veicināšana un sadarbība izglītības jomā ir galvenās prioritārās jomas, kurās ES un tās partneriem būtu jāiegulda vairāk centienu un jāpanāk rezultāti Rīgas augstākā līmeņa sanāksmē;
12. aicina ES nekavējoties noteikt bezvīzu režīmu īstermiņa ceļošanai attiecībā uz tām partnervalstīm, kuras ir piekritušas vīzu režīma liberalizācijas rīcības plānam un izpildījušas to, ja vien ir ievēroti visi nosacījumi; uzsver, ka ir svarīgi sākt īstenot vīzu režīma liberalizācijas rīcības plānu ar tām partnervalstīm, kurās ir vērojams progress, tām īstenojot vīzu atvieglošanas izsniegšanas un atpakaļuzņemšanas nolīgumu ar ES; uzsver, ka ir svarīgi sadarboties, veidojot partnerattiecības vīzu režīma un mobilitātes jomā, kas ir sabiedrību tuvināšanas vektors, kurš liek iedzīvotājiem izjust piederību pie kopīgām vērtībām;
13. uzsver, ka ciešākas ES un partnervalstu attiecības būs atkarīgas no tā, vai demokrātisko reformu gaitā būs sasniegti taustāmi rezultāti, kā arī no tiesiskuma kvalitātes un no pozitīvām pārmaiņām valsts iestāžu, politiskās dzīves un tiesu sistēmas pārvaldībā; šajā sakarā norāda, ka dažās partnervalstīs diemžēl ir novērojama jauna tendence izvēlēties konfrontāciju starp valdību un opozīciju; mudina valdības atturēties no politiskas atriebības un selektīva tiesiskuma un pienācīgi ņemt vērā Eiropas Parlamenta, EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (ODIHR) un citu starptautisko institūciju konkrēti paustas bažas;
14. iesaka ES un partnervalstīm izveidot stratēģiskāku un vairāk uz rezultātiem orientētu pieeju programmās, kuras tās kopīgi izstrādā un īsteno; uzskata, ka tieši ministru sanāksmēs vajadzētu apspriest nozaru sadarbības stratēģijas un ka Austrumu partnerības platformām un to ekspertu grupām būtu aktīvāk jāierosina, jāizstrādā un jāpārskata minētās stratēģijas;
15. uzsver, ka Austrumu partnerības ietvaros ir svarīgi paplašināt sadarbības programmas un apmaiņas programmas jauniešiem, studentiem, zinātniekiem un pētniekiem; ar gandarījumu norāda, ka jaunās ES programmas šajās jomās, proti, programma *Erasmus+* un Marijas Sklodovskas-Kirī vārdā nosauktās darbības pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" pētniecības pamatprogrammā, piedāvā vairākas iespējas veicināt pētnieku mobilitāti un piešķirt stipendijas jauniešiem partnervalstīs; atzinīgi vērtē veiksmīgi rīkotās pirmās *Euronest Scola* sanāksmes un Austrumu partnerības Jauno līderu forumu, kas notika 2013. un 2014. gadā, un iesaka šādas sanāksmes organizēt regulāri; turklāt mudina ieviest kopīgas dotāciju shēmas kultūras attīstībai un kopīgiem kultūras pasākumiem un ierosina ik mēnesi izdot kopīgu brošūru, kuru publicēs angļu valodā un partnervalstu valodās, lai partnervalstu iedzīvotājiem tiešā veidā sniegtu informāciju par Eiropas Savienību un eiropisko domāšanas veidu un radītu skaidru priekšstatu par partnervalstu attiecībām ar ES;

Austrumu partnerības mērķu sasniegšana, īstenojot jauno Eiropas kaimiņattiecību instrumentu 2014.–2020. gadam

16. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts Eiropas kaimiņattiecību instruments (EKI) 2014.–2020. gadam, pilnībā pievēršoties Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu virzienam, lai attiecīgie iedzīvotāji sajūstu konkrētus un redzamus uzlabojumus;
17. pauž nožēlu par ievērojamo EKI budžeta samazinājumu salīdzinājumā ar sākotnējo Komisijas priekšlikumu; aicina uzturēt ciešu dialogu ar komisāru, kas ir atbildīgs par Eiropas kaimiņattiecību politiku, lai optimāli izlietotu ierobežotos resursus; uzskata, ka ir jāsauglabā pašreizējais līdzsvars starp EKI austrumu un dienvidu virzienu, arī turpmāk piešķirot 40 % no visiem sadarbībai atvēlētajiem līdzekļiem austrumu reģionam; aicina Komisiju palīdzēt partnervalstīm uzlabot savu administratīvo kapacitāti, lai pilnībā izmantotu iespējamo EKI finansējumu;
18. norāda, ka ir vajadzīgs līdzsvarotāks līdzekļu sadalījums starp partnervalstīm, vienlaikus atzīstot, ka austrumu partneriem ir jāiesniedz labāki projektu priekšlikumi; uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Komisija un partnervalstu valdības aktīvāk mudinātu un atbalstītu vietējos dalībniekus, viņiem piesakoties un saņemot EKI atbalstu saviem projektiem;
19. uzsver atbildības un savstarpējas pārskatatbildības principu nozīmi, plānojot un īstenojot valsts programmas saistībā ar EKI; uzskata, ka panākumi ir daļēji saistīti ar ES un partnervalstīm saistošo un savstarpēji saskaņoto pienākumu izpildi;
20. atšķirībā no 2007.–2013. gada perioda iesaka lielākas pūles veltīt tam, lai palīdzētu partnervalstīm reāli īstenot jaunieviestos tiesību aktus un konsolidēt reformas, kas ir vajadzīgas demokrātijas un tiesiskuma stiprināšanai saskaņā ar ES tiesībām un standartiem; atgādina, ka, pirms sniegt lielāku ES palīdzību, ir jāpārlicinās par īstenošanas rezultātu ticamību;
21. aicina Komisiju un partnervalstis ierobežot prioritāšu skaitu valsts rīcības plānā un daudzvalstu reģionālajās programmās 2014.–2015. gadam, lai maksimāli palielinātu to ietekmi un panāktu taustāmus un skaitliski izsakāmus rezultātus;
22. mudina Komisiju sagatavot vispusīgu stratēģiju attiecībām ar Baltkrieviju, lai sekmētu savstarpējo sapratni un valsts modernizāciju un demokratizāciju; uzskata, ka šādā stratēģijā ir jāiekļauj prioritārās reformu jomas Baltkrievijā, lai uzlabotu attiecības un nodrošinātu efektīvu sadarbību EKP ietvaros, izmantojot principu “jo lielākas reformas, jo lielāks atbalsts”;
23. pozitīvi vērtē tādas EKI īstenošanas noteikumus, kuru pamatā ir uz stimuliem balstīta un īpaši pielāgota pieeja; uzskata, ka tie pienācīgi balstās uz principu “jo lielākas reformas, jo lielāks atbalsts”, kas līdz šim ticis piemērots visai ierobežoti; uzsver, ka princips “jo lielākas reformas, jo lielāks atbalsts” vienlaikus nozīmē “jo mazākas reformas, jo mazāks atbalsts”, kas būtu attaisnots gadījumos, kad attiecīgās valstis nevēlas veikt nepieciešamās reformas; tomēr uzskata, ka būtu jāsauglabā reģionālā perspektīva, proti, uzlabojot daudzpusējus kontaktus un atbalstot pārrobežu sadarbības projektus un platformas; šajā sakarā atzinīgi vērtē to, ka 10 % no EKI budžeta ir piešķirti, izmantojot vispārīgas daudzvalstu programmas, partnervalstīm, kas guvušas panākumus patiesas un ilgtspējīgas demokrātijas izveidošanā un konsolidēšanā, kā arī attiecīgo reformu īstenošanā, par kurām tika panākta vienošanās;
24. ar gandarījumu norāda, ka EKI finansējums atsevišķiem valsts rīcības plāniem svārstīsies 20 % robežās, kas paredz lielāku diferenciāciju EKI līdzekļu izmantošanā;
25. iesaka ES sniegt atbilstīgu tehnisko palīdzību, lai atbalstītu partnervalstu centienus tuvināt savus tiesību aktus ES tiesību aktiem un standartiem nolūkā nodrošināt ES tiesību aktu kopuma visu vajadzīgo daļu vienmērīgu un pakāpenisku pārņemšanu un panākt konkrētus un redzamus ieguvumus ekonomikai un iedzīvotājiem;

26. uzsver, ka ES palīdzībai ir jābūt vērstai arī uz reģionālo atšķirību mazināšanu partnervalstu ekonomikā un sociālajā jomā, jo projektus bieži vien īsteno tikai vienā reģionā vai galvaspilsētā un cilvēki attālākās vietās negūst nekādu labumu no šādiem projektiem un maz ko zina par ES integrācijas procesa priekšrocībām;
 27. aicina ES un tās dalībvalstis saskaņoti un efektīvi īstenot sadarbības un atbalsta politiku attiecībā uz partnervalstīm, koordinējot to ar citiem starptautiskajiem un atsevišķu valstu līdzekļu devējiem; stingri mudina kopīgi plānot darbības un projektus partnervalstīs; aicina uz ciešāku koordināciju un sinerģijas veicināšanu, īstenojot EKI un citu ES instrumentu finansētus projektus un ES programmas, kurās var piedalīties Austrumu partnerības valstis, un vienlaikus uzsver, ka, izmantojot izveidojušos sadarbības veidus, piemēram, līdzekļu devēju un investoru konferences, darba grupas, ES delegāciju un dalībvalstu vēstniecību kontaktus uz vietas u. c., ir jāpatur prātā saskaņotie politikas mērķi;
 28. uzsver, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir liela nozīme, veicinot politisko dialogu un demokrātisko reformu procesus partnervalstīs; iesaka ES politiskās saistības pret pilsonisko sabiedrību partnervalstīs atspoguļot visā EKI plānošanas gaitā;
 29. aicina Austrumu partnerības valstu parlamentus veicināt diskusijas un uzlabot sabiedrības informētību par notiekošajiem procesiem un galvenajiem sasniegumiem saistībā ar jauno Eiropas kaimiņattiecību instrumentu 2014.–2020. gadam, lai uzlabotu ES programmu atpazīstamību attiecīgajās valstīs;
 30. uzdod līdzpriekšsēdētājiem šo rezolūciju nosūtīt Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu komisāram, Eiropas Ārējās darbības dienestam, kā arī ES dalībvalstu un Austrumeiropas partnervalstu valdībām un parlamentiem.
-